



KSM - bulletinen

Medlemsblad Kalmar Sjöfartsmuseum

Ordförandens spalt

Så har vi åter passerat vintersolståndet och dagarna börjar så smått bli längre. Det är välkommet.

Vi kan se tillbaka på ett något ökat antal besökare på museet under det gångna året. Det är förstås glädjande, men det räcker inte. Vår ambition är att få betydligt fler att komma och uppleva våra unika samlingar.

Ett steg i den riktningen tar vi genom att visa en skärmställning om en del av våra kaptenstavlor, där **Anders Andersson** tagit fram en mängd intressanta data.

I denna Bulletin har vi åter glädjen att få ta del av en berättelse från **Nisse Gustafssons** rika fatabur.

Han tar oss som vanligt med på en resa till en plats, som väldigt få i läsekretsen ens hört talat om och vi får som vanligt lära oss en del av **Nisses** eminenta förmåga att reda upp tilltrasslade situationer.

Vårens öppna föreläsningar på Sjöfartshögskolan är nu klara och bifogas, som vanligt anmodas alla att kolla på hemsidan. Välkomna!

Även om jag själv inte längre behövs i programkommittén, så är jag fortfarande som tidigare mottaglig för programförslag. Så kom igen!

I denna bulletin uppmärksammar vi också att **Roland Flemk** kommit ut med en ny bok "*Med & mot under färden*".

Slutligen kan meddelas, att Sjöfartsföreningens och Sjöfartsmuséets årsmöte kommer att äga rum den 27 april. Vi hoppas få höra ett föredrag om Kalmar hamn. Mer härom senare.

Hans Rosengren

KSM-bulletinen

Nr. 34– 2016

Ansvarig utgivare Hans Rosengren



Mitt handelskrig mot katolska kyrkan

I slutet av femtioalet gästspelade jag en tid i Hillerströms *m/s Citos*. Då utspelades ett handelskrig mellan mej och en katolsk missionär, som var stationerad i Madang, en liten, av civilisationen glömd utpost på kusten av norra Nya Guinea.



M/s Citos

Varje gång vi lossade eller lastade i Madang kom en missionär ombord och tiggde dagstidningar. Det hade ingen betydelse om de var på engelska eller något annat språk. Det var en sympatisk präst och han fick alltid allt av tidningar vi hade i dagrummen. Vi trodde att han var en mäktig lärdom, som kunde läsa både svenska och engelska, ja t o m kantonesiska.

Stuveriarbetarna, som ni nog förstår, var alla kanaker och alla tuggade betelnötter. Detta tyckte vi inte om att dom gjorde, varken på däck eller i lastrummen därför att beteltuggare spottade alltid stora, röda loskor överallt där dom gick fram. När vi försökte få stopp på ofoget, rökte dom i stället och det var ju inte bättre, särskilt inte i lastrummen.

Under mina dagliga underhandlingar med stuvorna kom jag snart underfund med att dom tyckte att det skulle vara bättre om dom fick tugga betelnöt än att röka. Cigarettpapperna, som dom använde, tyckte dom var alldeles för dyra.

-Det kan dom väl inte vara, invände jag. Det är ju bara bitar av tidningspapper.

-Javisst, Boss, men missionären tar en pence blad och det tycker vi är för dyrt. Nu förstod jag varför missionären bommade tidningar av oss. Det var inte för att läsa och kunna en massa språk heller, som vi trodde, utan han gjorde "business" på dom stackars fattiga kanakerna, men det skulle jag snart sätta P för, tänkte jag.

- Okej, sa jag, nästa resa ska ni få så mycket tidningspapper ni önskar och gratis blir det också, om ni bara spottar era jävla betelloskor i tidningspapperna i stället för på däck.

Jag tänkte att jag kunde samla ihop tidningar under resan och ge till stuvorna nästa gång vi anlöpte Madang. Hur det var, så blev det inte så, utan väl mycket av det goda.

Forts.

